

COLA
COLLEGE OF LOCAL ADMINISTRATION, KHON KAEN UNIVERSITY

บทความฉบับเต็ม

งานประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ

ภายใต้ ประเทศไทย 4.0

The 4th National Conference on Public Affairs Management

"Public Affairs Management Under Thailand 4.0"

ณ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4 สิงหาคม 2560

<https://conference.kku.ac.th/cola/conference/r/pm2017>

โทรศัพท์ 0-4320-3124 โทรสาร 0-4320-3875 E-mail: cola.conference@gmail.com

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4

ตามที่วิทยาลัยการปักธงห้องถีน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีนโยบายในการนำผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการ ออกเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงภายใต้การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) นั้น

เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ในวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปักธงห้องถีน มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งให้บุคคลที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พีระศิริชัย คำนวนศิลป์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนี แวน Roth
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะพล ศรีฤกษา
6. รองศาสตราจารย์ เวียงรัฐ เนติโพธิ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ พิทักษานุรัตน์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ก้านจักร
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัช ศรีโภคางกุล
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ แก้วหวานนาม
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชูสุข
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์สุริยา ไตรยราช
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สันธิธรรมนิยม
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธินี อัตถาวร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักฟ้อน
16. ดร.สุริภรณ์ ลักษณ์เจริญ
17. ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
18. ดร.วิษณุ ลุมิตรสารค
19. ดร.กฤษวรรณ์ โลหวัชรินทร์
20. ดร.นคร เสรีรักษ์
21. ดร.อนุชา โสมาบุตร
22. ดร.ณรินทร์ เจริญทรัพยานันท์
23. ดร.ณรุจน์ วงศินปิยมงคล
24. ดร.พัฒนพงษ์ โตภาวดี
25. อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์
26. อาจารย์ศิริศักดิ์ เหล่าจันขาม
27. อาจารย์อธิราชภัส พeyerขุนทด

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในด้านต่างๆ สำหรับการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการได้ ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาบทความในการจัดประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและเชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

**คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4
 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)**

“การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

เพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ระหว่างวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 15(3) แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2557 จึงแต่งตั้งบุคคลที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติตั้งกล่าว ประกอบด้วย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้ช่วยอำนวยการ	ผู้อธิการ	ผู้อธิการและประธานกรรมการ	ผู้อธิการและประธานผู้แทนภาค	ผู้อธิการและหัวหน้าส่วนราชการ	ผู้อธิการและหัวหน้าส่วนราชการ	ผู้อธิการและหัวหน้าส่วนราชการ
1	รศ.ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	✓						
2	รศ.ดร.ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ	✓	✓	✓				✓
3	อาจารย์สุรเดช ทวีแสงสกุลไทย	✓						✓
4	ดร.กฤษวรรณ โลห์วัชรินทร์	* * *		✓	✓			
5	รศ.ดร.เพ็ญณี แวน Roth		✓					
6	อาจารย์ณรินทร์ เจริญทรัพยานันท์		✓			✓		
7	อาจารย์ณรงค์เดช มหาศิริกุล	✓	✓					✓
8	ดร.พัฒนพงษ์ โตภากรณ์	✓	✓					
9	อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์	✓	✓					✓
10	ผศ.ดร.ศิริวัช ศรีโภคางกุล		✓					
11	ดร.วิชณุ สุเมตรสารค์		✓					
12	อาจารย์ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทร์		✓			✓		
13	อาจารย์ อจิรภัสส์ เพียรบุนทด		✓					
14	นายเฉลิมพงษ์ พงษ์ประชา		*			✓		
15	นางสุวารดี แก้วคำแสน			✓	*	✓	✓	✓

หมายเหตุ: = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้ช่วยอธิการบดี	ฝ่ายเลขานุการและประธานงาน	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายติดต่องรับ พัสดุ การ แผลงประชาสัมพันธ์	ฝ่ายสังคมทั่วไปยุทธศาสตร์และประเมินผล	ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา	ฝ่ายเอกสารสถานที่และยานพาหนะ	ฝ่ายมหาวิทยาลัยและสวัสดิการ
16	นางสาวจิตราลักษดา แสนตา		✓	✓	✓				✓
17	นางสาวภากรณ์ เรืองวิชา		✓	✓	*				
18	นางสาวดวงฤทิ แก้ววิศิษฐ์		✓		✓				
19	นางสาวพรพลอย หาวิชิต			✓					
20	นายอุเทน บัวแสง			✓		*			
21	นางสาวเกวรี แสงสว่าง			✓	✓				
22	นางสาวนิตยา วิชาชัย				✓				
23	นางนันทนा สุทธิประภา				✓			*	
24	นางสาวภัคจิรา แสนใจ				✓	✓			
25	นางสาวณัตยา สีหานาม					✓			
26	นางนวลจันทร์ งามธุระ						✓		✓
27	นายพิพัฒน์ นาคากุญจรติภัทร์					✓	✓	✓	
28	นางปวีณา สุวรรณไตรรย์					*			
29	นายพีชานนท์ ธนาด						✓	✓	
30	นายณัฐพงษ์ วัฒนบูตร						*		
31	นายพิสิทธิ์ ทำวะปี					✓	*		
32	นายทวี เลเพล						✓	✓	
33	นายวัชระ สิทธิ					✓		✓	
34	นายกلاح คงกลาง							✓	
35	นายวรรสาท์ นิมภก่น						✓	✓	
36	ทีมงานแม่บ้านวิทยาลัยฯ							✓	✓

 หมายเหตุ: = ประธานกรรมการ

 = กรรมการ

* = กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการ ระดับชาติในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการ มีอำนาจในการวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการได ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการประชุม วิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

การจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนการเคหะ
แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

The Financial Management for Retirement of The Elderly : a Case Study of Housing Community,
Bangbon Sub-District, Bangbon District, Bangkok Province

ธีรภัทร เนตรนำรุ่งรัตน์ (Teerapat Netbumrungrat)* พิพัฒน์ ศิริวงศ์ (Phitak Siriwong)**

* นักศึกษา สาขาวิชาจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Student of business management and English major, Faculty of Management Science, Silpakorn University

† รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ศักดิ์วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Assoc. Prof. Dr., Faculty of Management Science, Silpakorn University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative) ด้วยวิธีการวิทยาแบบปรากฏการณ์วิทยา(Phenomenology) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกษียณของ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ระดับลึก จดบันทึก วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแปลความและตีความข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้สูงอายุที่ໄດ้เกษียณ ในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน

ผลการศึกษาพบว่า 1) การจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ มี 2 องค์ประกอบหลัก 1 การจัดการด้านเงินส่วนบุคคล มี 2 รูปแบบ 1.1 แบบมีแบบแผน 1.2 แบบไม่มีแบบแผน 2. ช่องทางที่ผู้สูงอายุเลือกใช้ในการออม มี 4 ช่องทาง 2.1 การออมทรัพย์ด้วยตนเอง 2.2 การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน 2.3 พันธบัตรรัฐบาล 2.4 ประกันต่างๆ 2) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 1. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย 2. รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย

ABSTRACT

This qualitative research base on Phenomenology aims to (1) Studying the financial management for retirement of the elderly. (2) Studying the problems and obstacles about the financial management for retirement of the elderly. The data collected by in-depth interviews, recording document, analyzing document and related research. Analyzing data by interpretation and paraphrase information. The key information of the research were elderly at housing community, Bangbon sub-district, Bangbon district, Bangkok province total 12 members.

The result showed (1) The financial management for retirement of the. There were 2 the main elements. 1. Personal financial management include 1.1 There was pattern. 1.2 There was not pattern. 2. The save money channels include 2.1 Saving self 2.2 Saving with bank 2.3 Government bonds 2.4 Insurance (2) The problems and obstacles about the financial management for retirement of the. That include 1. The lavish spending 2. Insufficient income to expenditure.

คำสำคัญ: การบริหาร การจัดการ การเงิน การเกษียณ ผู้สูงอายุ

Keywords: Administration, Management, Finance, Retirement, Elderly

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรของโลก ที่คนเกิดน้อยลงและอายุยืนมากขึ้น ส่งผลให้ให้ประชากรทั่วโลกจะมีอายุเฉลี่ยสูงขึ้นเฉลี่ย 9 ปี และประชากรทั่วโลกที่มีอายุมากกว่า 65 ปี จะมีจำนวนกว่า 2 พันล้านคน คิดเป็นสัดส่วนได้ 1 ใน 5 หรือร้อยละ 20 ของประชากรทั้งโลก ซึ่งพบได้ในเกือบทุกประเทศโดย普遍 โดยเฉพาะประเทศอิตาลี เยอรมัน อังกฤษ และสแกนดิเนเวีย รวมไปถึงประเทศไทยปัจจุบัน ที่เป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ตั้งแต่ปี 2010 จากข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ พบว่า ปี 2047 จะมีจำนวนประชากรที่มีอายุ 60 ปี มากกว่าจำนวนประชากรเด็ก (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2557)

ปี 2558 ประชากรไทยมีจำนวน 65.1 ล้านคน (ไม่นับรวมแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อนบ้านประมาณ 3 ล้านคน) ในจำนวนนี้เป็นประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป 11 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด ประเด็นสำคัญคือประชากรไทยกำลังสูงวัยขึ้นอย่างเร็วมาก ประเทศไทยได้กล้ายเป็นสังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี 2548 คือมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงถึงร้อยละ 10 ประชากร สูงอย่าง骇ลังเพิ่มขึ้นด้วยอัตราที่สูงกว่าร้อยละ 4 ต่อปี ในขณะที่ประชากรรวม เพิ่มขึ้นด้วยอัตราร้อยละ 0.5 เท่านั้น ตามการคาดประมาณประชากรของสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศไทยจะกล้ายเป็นสังคมสูงวัย อย่างสมบูรณ์ คือมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงถึงร้อยละ 20 ในปี 2564 และจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดเมื่อมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงถึงร้อยละ 28 ในปี 2574(คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ, 2558)

ผู้สูงอายุไทยส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม โดยมีผู้สูงอายุเพียง 34.6% เท่านั้นที่มีเงินออม โดย 34% ของผู้ที่มีเงินออมนี้มีเงินออมไม่ถึง 100,000 บาท ซึ่งถือว่าไม่เพียงพอสำหรับการใช้เงินออมเป็นแหล่งรายได้ในการดำรงชีวิต และใช้เป็นเงินทุนในยามฉุกเฉิน มีผู้สูงอายุเพียง 6% ที่สามารถอាសัยเงินบำนาญเป็นรายได้หลัก และมีเพียง 2.6% ที่สามารถอាសัยด้วยเบี้ยเป็นรายได้หลัก สองกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นผู้สูงอายุที่มีการเตรียมพร้อมสำหรับวัยเกษียณ จากปัญหาการไม่มีเงินออมทำให้ผู้สูงอายุถึง 38.3% ยังคงต้องทำงานสูง และมี 35.1% ที่อาศัยรายได้จากการทำงานเป็นรายได้หลักในการดำรงชีวิต 40.1% ต้องพึ่งพิงและอาศัยเงินจากลูกเป็นรายได้หลัก มีผู้สูงอายุ 11.4% ที่อาศัยเบี้ยยังชีพจากภาครัฐเป็นรายได้หลัก ซึ่งทราบกันดีว่าเบี้ยยังชีพนี้มีจำนวนเงินไม่ถึงร้อยบาท จึงเป็นไปได้ยากที่ผู้สูงอายุกลุ่มนี้จะมีความเป็นอยู่ที่ดีได้(ศุภเจตน์ จันทร์สาสน์, 2557)

การไม่มีเงินออมเพื่อใช้ในวัยเกษียณ ทำให้ผู้สูงอายุในประเทศไทยมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ขณะเดียวกันจะกล้ายเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ทำให้ประชากรวัยแรงงาน มีภาระในการเลี้ยงดูประชากรในวัยพึ่งพิงมากขึ้น ตามจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเรื่องนี้หากไม่มีการวางแผนแก้ไขอย่างเร่งด่วนจะเป็นปัญหาของประเทศไทยในระยะยาว(วรรณ์ สุวรรณระดา, 2557)

การวิจัยครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่ศึกษาในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีผู้สูงอายุที่สามารถดูแลตัวเองได้ มีคุณภาพชีวิตในระดับที่ดี โดยไม่ต้องพึ่งพาบุตรหลานให้มาดูแล และผู้สูงอายุในชุมชนบางส่วนเส้นทางที่นักการศึกษาการเงินก่อต้นเกียรติอาชญาของผู้สูงอายุเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งจะช่วยผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีในช่วงบั้นปลายของชีวิต

ด้วยเหตุดังกล่าวเหตุดังกล่าวผู้วิจัยมีความประสงค์ในการศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกียรติอาชญาของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่รองรับการเกียรติอาชญา ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.ศึกษาขัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุในแหล่งชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง “การจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขต บางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ” ผู้ศึกษาได้ทบทวนเอกสาร ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

1.แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการทางการเงินส่วนบุคคล

2.แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

3.แนวคิดเกี่ยวกับการเกณฑ์งาน

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการทางการเงินจะต้องตั้งเป้าหมายทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาวรวมถึงวิธีการที่จะบรรลุ เป้าหมายเหล่านั้น จากรายได้ที่มี เราสามารถเลือกว่าจะใช้จ่ายในปัจจุบันทันที หรือเก็บออมไว้ใช้จ่ายในอนาคต ขณะนี้เรายัง ควรทราบความต้องการการใช้เงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต รายได้ในแต่ละเดือนบางส่วนจะถูกใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น เช่น ค่าอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ซึ่งปริมาณการใช้จ่ายจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เงินส่วนหนึ่งจะถูกเก็บไว้เพื่อใช้ จ่ายในอนาคต โดยอาจจะอยู่ในรูปของเงินสะสมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณและเงินอีกส่วนหนึ่งจะใช้ในการลงทุนในทรัพย์สิน เช่นบ้าน ทุน หรือพันธบัตร (โภเวร์ด วน, 2550 : 13-14)

การมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะทำให้การจัดการด้านการเงินของแต่ละบุคคล เป็นไปตามขั้นตอนและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ ไม่ว่าสถานการณ์ทางเศรษฐกิจจะมีการเปลี่ยนแปลงไป ประการใด(สุพพตา ปิยะเกศิน, 2546 : 1-3)

ปัจจัยขั้นพื้นฐานของการวางแผนการทางการเงินส่วนบุคคล นับตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายประกอบไปด้วย ปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ

1.ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน (Personal Input) โดยปกติส่วนใหญ่หัวหน้าครอบครัวจะเป็นผู้กำหนดแผนการทาง การเงินร่วมกับภรรยาและบุตรที่เป็นผู้ใหญ่พ่อที่จะสามารถร่วมรับผิดชอบได้ แต่ถ้าท่านเป็นคนโสดผู้วางแผนการทาง การเงินจะคือตัวของท่านเองเพียงผู้เดียว

2.รายได้ส่วนบุคคลสุทธิรวม รายได้ส่วนส่วนบุคคลสุทธิรวมซึ่งเป็นจำนวนเงินรายได้ภายในห้องหักภายใน ครอบครัวจะให้แก่ครอบครัว รายได้ส่วนบุคคลสุทธิรวมเฉพาะเงินรายได้ประจำทั้งหมดที่ได้รับจากสมาชิกภายใน ครอบครัว โดยไม่รวมถึงรายได้พิเศษที่สมาชิกหาได้

3.การวิเคราะห์บันทึกทาง เพื่อต้องการทราบว่าได้มีการจ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการต่างๆไปมากน้อยเพียงใดและมีการใช้ จ่ายเงินไปในที่ใดบ้าง

จากการศึกษาแนวคิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคล สรุปได้ว่า การวางแผนการทางการเงินส่วนบุคคลจะต้องมี การตั้งวัตถุประสงค์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้สามารถตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการการเงิน และ

จะต้องสามารถบรรลุได้ไม่ว่าสถานการณ์ทางเศรษฐกิจจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร รวมถึงวางแผนการวิธีการที่ใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้นด้วย

2.แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ธีระวัฒน์ จันทึก(2556 : 11-12) ให้ความหมายของผู้สูงอายุว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เป็นวัยที่มีประสบการณ์ในชีวิตมากmany อยู่ในช่วงที่ชีวิตมีการเดื่องดายอย่างต่อเนื่อง ด้านร่างกายจิตใจ สังคม อาชญากรรมและเป็นผู้ชี้แจงสมควรได้รับการยกย่อง เทิดทูน ช่วยเหลือ และดูแลให้มีความสุข

สำนักงานสถิติแห่งชาติ(2557) ให้ความหมายของผู้สูงอายุว่า หมายถึง ชายและหญิงที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยแบ่งอายุของผู้สูงอายุเป็น 3 กลุ่มวัยคือ อายุ 60 – 69 ปี เป็นผู้สูงอายุตอนต้น อายุ 70 – 79 เป็นผู้สูงอายุตอนกลาง และ 80 ปีขึ้นไป เป็นผู้สูงอายุตอนปลาย

เอกสาร ขันทร์สติตย์พ (2551,14) ให้ความหมายของผู้สูงอายุว่า ชายและที่มีพัฒนาการช่วงอาชีวะยะสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ โดยนับตั้งแต่บุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือมากกว่าน้อยกว่านี้ ขึ้นอยู่กับสภาวะและบริบทของแต่ละสังคม

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผู้สูงอายุคือ ประชากรทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือมากกว่าน้อยกว่านี้ ขึ้นอยู่กับสภาวะและบริบทของแต่ละสังคม ซึ่งอยู่ในช่วงที่ชีวิตมีการเดื่องดายอย่างต่อเนื่อง ด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถ เป็นผู้ที่สมควรได้รับการช่วยเหลือ และดูแล

3.แนวคิดเกี่ยวกับการเกี้ยญณอาชญาณ

สุรุกด เจนอบรม (2534: 52) ให้ความหมายของการเกี้ยญณอาชญาณหมายถึง เป็นกระบวนการทางสังคมในการประกอบอาชีพที่กำหนดให้บุคคล ต้องออกจากงานเมื่อถึงเวลากำหนด ไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การเกี้ยญณอาชญาณ หมายถึง การถอนตัวออกจากสภากาชาดผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมในสังคมได้

บรรลุ ศิริพานิช (2536: 43-71) ให้ความหมายการเกี้ยญณอาชญาณหมายถึง การที่ต้องหยุดทำงานที่เคยทำอยู่ประจำ เพราะเหตุอาชญากรรมกำหนดที่หน่วยงานกำหนด ไว้ หรือหยุดทำงานนั้นๆ เพราะร่างกายไม่เหมาะสม

วิชัย ปันประชานันท์ (2545:16) ได้ให้ความหมายของการเกี้ยญณหมายถึง การสิ้นสุดหรือยุติการทำงานที่ได้ปฏิบัตินานนาน โดยทั่วไปจะใช้อายุตัวบุคคลและระยะเวลาในการทำงานเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอาชญาณ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเกี้ยญณอาชญาณ เป็นกระบวนการทางสังคมที่กำหนดให้บุคคลต้องออกจากงานที่เคยทำอยู่ประจำ โดยทั่วไปจะใช้อายุตัวบุคคลและระยะเวลาในการทำงานเป็นเกณฑ์ แต่อาจใช้ความพร้อมทางด้านร่างกายเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจได้

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวของกับการการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยญณของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

วนิภาพร อมรกิตติเมธี(2553) ได้ศึกษาปัจจัยกำหนดครุภัณฑ์แบบการออมของผู้มีรายได้ประจำ กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พบว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินจากเงินกู้ระยะยาว มีการจัดการทางด้านการเงินโดยฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน เป็นจำนวน 0 - 5 เปอร์เซ็นต์ ของรายได้ในแต่ละเดือน โดยจุดประสงค์หลักเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเงินป่วยหรือชรา

กาญจน์ กัจวนพรคิริ และสุกมาศ ยังคงโภ(2555) ได้ศึกษาแนวทางและมาตรการส่งเสริมการออมของผู้สูงอายุ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่เคยประกอบอาชีพ

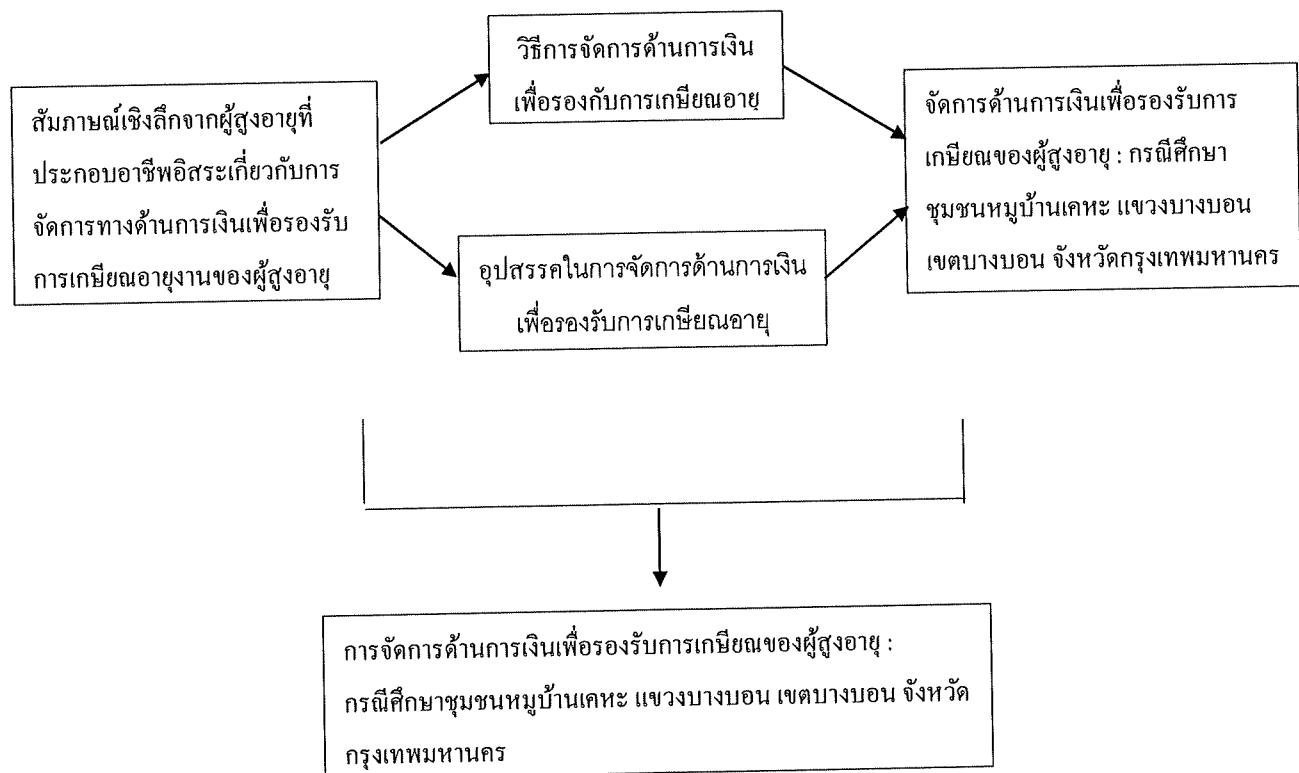
เป็นข้าราชการ ธุรกิจส่วนตัวและเป็นเกษตรกร มีสภาพหลังเกณฑ์ยืน คือ เป็นข้าราชการบำนาญ ไม่ได้ประกอบอาชีพและยังคงเป็นเกษตรกร มีการจัดการทางการเงินโดยการออมเฉลี่ยต่อเดือนกว่า 2,000 บาท ต่อเดือนนี้องจากมีรายได้รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 9,000 บาท และยังมีภาระค่าใช้จ่าย ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับข่าวสารด้านการเงินมากนักแต่ก็มีความรู้ทางด้านการเงิน มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิต

องค์บุช เทียนทอง และกัญญาวรัตน์ วงศ์ชุมพู (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า พนักงานสถาบันการเงินมีรายได้และค่าใช้จ่ายมากกว่า กลุ่มข้าราชการ พนักงานสถาบันการเงินมีการลงทุนทางการเงินมากกว่าข้าราชการ โดยนำเงินไปลงทุน หุ้น ประกันชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ส่วนกลุ่มข้าราชการเลือกที่จะฝากออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งสองกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน แต่เลือกช่องทางในการจัดการการเงินแตกต่างกัน

จากการศึกษาในวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ช่องทางที่ประชาชนส่วนใหญ่เลือกใช้ในการจัดการด้านการเงินคือ การฝากออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน เนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำและเกิดรายได้ที่แน่นอน อีกทั้งยังไม่ต้องใช้ความรู้ทางด้านการลงทุนสูง ซึ่งประชาชนที่มีรายได้ประจำมีพฤติกรรมการจัดการทางด้านการเงินเดิมกว่า ประชาชนที่มีรายได้ไม่แน่นอน ประชาชนที่มีความรู้ทางด้านการเงินการลงทุน มีแนวโน้มที่จะสามารถจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ของตนได้ดีกว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพทั่วๆไป ซึ่งวัดคุณประสิทธิภาพในการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยให้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์ที่ศึกษา เป็นบุคคลที่มีอายุระหว่าง 50-60 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้

2.1 ศักยภาพการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนโยบายของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.2 ศักยภาพสูงและอุปสรรคต่างๆ ในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนโยบายของผู้สูงอายุในแหล่งชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ในพื้นที่ชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2560 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2560

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลปัจจุบัน

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้สูงอายุ ในพื้นที่ชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัด กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องตรงประเด็นของข้อมูล ทัศนะของผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก โดยจะมีผู้สูงอายุ 1 กลุ่ม คือผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระ

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลประเภทเอกสาร โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความหมายของการจัดการด้านการเงิน วิธีการที่ได้รับความนิยมในการจัดการด้านการเงิน ผ่านบทความ วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึง หนังสือพิมพ์ทั้งอฟไลน์และออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาอย่างละเอียด เพื่อนำข้อมูลที่ค้นคว้าได้มาระบบกับการวิจัยในการกำหนดประเด็นที่จะศึกษา สร้างกรอบแนวคิด ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการหาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยเองนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด เพราะการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับตนเองก่อนลงพื้นที่

2. กรอบแนวคิดในการสัมภาษณ์ เป็นคำาณที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมทั้งคำาณปลายเปิดเกี่ยวกับนิยาม วิธีการ ทัศนะ ในการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุ

3. เครื่องมือบันทึกข้อมูลภาคสนาม เพื่อบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงจำเป็นต้องใช้สมุด จดบันทึกปากกา และดินสอในการจดบันทึกข้อมูล

4. เครื่องบันทึกเสียง ใช้บันทึกเนื้อหาระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อความรวดเร็วและเก็บเนื้อหาได้ครบถ้วน โดยเฉพาะข้อมูลสำคัญ ที่ผู้วิจัยไม่สามารถจดบันทึกได้ทัน ซึ่งช่วยป้องกันความคลาดเคลื่อนของเนื้อหา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา(Phenomenology) ผู้วิจัยจะเป็นผู้ค้นหาความหมายของปรากฏการณ์ หรือความหมายของการเป็นบุคคลที่อยู่ในปรากฏการณ์นั้นๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นมุมมองจากผู้ให้ข้อมูลเท่านั้น ไม่ใช่มุมมองของบุคคลนอก(Streubert & Carpenter, 2007) ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก 1 กลุ่ม คือ ผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระ โดยสัมภาษณ์คำ답แบบกึ่งโครงสร้าง มีคำ답ปaley เปิด มีลักษณะการถามเชิงคุณภาพ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดการทางด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนของผู้สูงอายุ

การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ของผลการศึกษา

อุปนิสัยอ่อนสวัสดิ์(2551:282)ความถูกต้องตรงประเด็น(Validity) เป็นคุณสมบัติของผลผลิตจากการวิจัย ซึ่งอยู่ในรูปของคำอธิบาย ข้อสรุป การตีความว่าถูกต้องตรงตามสภาพที่เป็นอยู่ของกลุ่มเป้าหมาย และสิ่งที่ผู้วิจัยเขียนยังน่าถูกต้อง แสดงว่าข้อสรุปนั้นเชื่อถือได้(Credible) ไม่เกี่ยวกับ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล การตรวจสอบเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือของข้อมูลงานวิจัย โดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูล แบบสามเส้า(Triangulation) กระทำได้ 3 ลักษณะดังนี้

- 1.ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลในด้านเวลา สถานที่ บุคคล ที่แตกต่าง กันจะได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่
- 2.ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัย เป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าถูกแปลที่ยืนยันข้อมูลที่ได้จะตรงกันหรือไม่
- 3.ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีการ เป็นการตรวจสอบข้อมูลหากใช้วิธีเก็บข้อมูลที่ต่างกันจะได้ผลเหมือนกันหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ ด้วยคำ답ที่มีลักษณะเป็นคำ답ปaley เปิด เป็นหลัก โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ทำความสะอาด เช่น ใจ แต่เชื่อมโยงข้อมูล เพื่อหาแบบแผนและความหมาย พร้อมกับคำนึงถึงสภาพความเป็นจริง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักและค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยจะนำผลจากการสัมภาษณ์มาศึกษาตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- 1.เพื่อศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกี้ยวนของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ทัศนะคติของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดการด้านการเงิน

จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทัศนะคติที่มีต่อการจัดการด้านการเงิน ในประเด็นคำ답ซึ่งผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้สัมภาษณ์ สามารถตอบคำ답ตามคำนิยามของตนเอง แต่ละคนมีทัศนะคติและการให้ความหมายแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์และสถานภาพทางสังคม ดังนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสรุปผล การให้ความหมายของคำว่า “การจัดการด้านการเงิน” ของผู้สูงอายุได้ 3 ความหมาย ดังนี้

ความหมายแรก “การจัดการด้านการเงิน” คือ การแบ่งสันปันส่วนเงินที่ได้รับทั้งหมดออกเป็นส่วนๆ และไม่ใช้เงินข้ามส่วนที่แบ่งไว้เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินกินด้วย

ผู้สูงอายุมีความเห็นที่ว่าการจัดการด้านการเงินคือการกระทำอย่างไรก็ได้ให้สภาพการเงินของตนเองไม่มีปัญหาไม่ได้กำหนดค่าว่าจะต้องทำบัญชีหรือไม่ ซึ่งการจัดการด้านการเงินที่นิยมใช้ที่สุดคือการแบ่งปันออกเป็นหลายส่วนตามที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายตามการประมาณการ และใช้จ่ายตามที่กำหนด เพื่อไม่ให้รายจ่ายแต่ละส่วนกระทบถึงการเงินส่วนอื่นๆ

ความหมายที่สอง “การจัดการด้านการเงิน” คือ การจดบันทึกต่างๆที่เกี่ยวกับการเงิน การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อที่จะได้รู้สภาพการเงินของตนเอง

จากคำว่าการจัดการด้านการเงินแสดงถึงการที่นำกระบวนการต่างๆหรือการกระทำที่เป็นระบบเข้ามาช่วยจัดการเกี่ยวกับด้านการเงินและมีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เช่นบัญชีครัวเรือน การจดบันทึกต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเงิน เพื่อให้สามารถคาดการ วางแผน และแก้ไขได้ ส่งผลให้ผู้สูงอายุที่ทำเช่นนี้รับรู้ถึงสภาพการเงินของตนเอง และนำมาซึ่งการมีสภาพการเงินที่ดี

ความหมายที่สาม “การจัดการด้านการเงิน” คือ การเก็บออมเงินหลังจากหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้ว เพื่อให้มีเงินสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

จากเหตุการณ์ไม่ดีต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น อุบัติเหตุ โรคระบาด อาชญากรรม ผู้สูงอายุได้ชื่นชับเหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้ ส่งผลต่อการจัดการด้านการเงินให้มีการสำรองเงินที่มากขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินชีวิตหรือช่วยบรรเทาปัญหานั้นในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันต่างๆ

ทัศนะคติของผู้สูงอายุที่มีต่อการเกี้ยวนาย

ผู้วัยจัยได้สัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระ ในชุมชนการเกษตร ชาวนา บ้านเรือน เขตบ้านบอน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทัศนะคติที่มีต่อการเกี้ยวนาย ในประเด็นคำถามซึ่งผู้วัยจัยได้ปรีดิโอ kazoo ให้ผู้สัมภาษณ์ สามารถตอบคำถามตามทัศนะคติของตนเอง แต่คนมีทัศนะคติและการให้ความหมายแตกต่างกันตามสถานภาพและฐานะทางสังคม ดังนั้นผู้วัยจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสรุปผล การให้ความหมายของคำว่า “การเกี้ยวนาย” ของผู้สูงอายุ ได้ 3 ความหมาย ดังนี้

ความหมายแรก “การเกี้ยวนาย” คือ การที่สรรถภาพของเราไม่สามารถทำงานได้อีกต่อไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหยุดการทำงาน

ผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่คิดว่าการเกี้ยวนายไม่เกี่ยวกับเรื่องของอายุ แต่เป็นเรื่องของสภาพร่างกายเป็นหลัก เพราะตอนมองไม่มีการวางแผนว่าจะเกี้ยวนายเมื่อไหร่ คิดว่าจะทำงานต่อไปจนกว่าจะทำไม่ไหว ถึงจะจำเป็นต้องเกี้ยวนาย ส่งผลให้ผู้สูงอายุมุ่งมองที่ว่าการเกี้ยวนายเป็นเรื่องของสรรถภาพในการทำงานเป็นสำคัญ

ความหมายที่สอง “การเกี้ยวนาย” คือ การที่เราล้าวัย ไม่มีความจำเป็นต้องทำงานและไม่ต้องการที่จะทำงานอีกต่อไป รวมถึงใจจะต้องพร้อมปล่อยวางและสงบ

จากการที่ประเทศไทยประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธทำให้ความคิดและการตัดสินใจต่างๆย่อมมีหลักคำสอนทางศาสนาเกี่ยวกับอุปถัมภ์ เช่น ผู้สูงอายุจึงมุ่งมองที่ว่า การเกี้ยวนายเป็นเรื่องของจิตใจเป็นหลักไม่เกี่ยวกับอายุ หากเราไม่มีความจำเป็นต้องทำงานและไม่ต้องการที่จะทำงานอีกต่อไป ต้องการรับรู้ถึงความสงบ ล้าวัย เราที่สามารถเกี้ยวนายได้ทันที ไม่ว่าอย่างไร ทุกคนก็ต้องมีวันเกี้ยวนาย ความหมายที่สาม “การเกี้ยวนาย” คือ การที่เราไม่มีความจำเป็นต้องทำงานอีกต่อไป สามารถเลี้ยงดูตัวเองและไม่ได้ครองคนอื่น

จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุทัศนคติที่ว่าเกียรติ ถือการที่เรารามาลดเลี้ยงดูตนเองได้ ด้วยสินทรัพย์ที่เรามี ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น และไม่มีความจำเป็นต้องทำงานอีกต่อไป ไม่ได้ให้ความสนใจกับปัจจัยด้านอายุ จากข้อมูลข้างต้น อาจสรุปได้ว่าผู้สูงอายุมุ่งมองที่ว่าการเกียรติมีความเกี่ยวโยงกับสภาพการเงินของตนเองเป็นหลัก

วิธีการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรับการเกียรติ

จากการสอบถามผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระในชุมชนการเคหะ เขตบ้านบอน กรุงเทพมหานคร ในประเด็นวิธีการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรับการเกียรติ พบว่าผู้สูงอายุมีวิธีการจัดการด้านการเงินที่แตกต่างกันดังนี้

1. การจัดการด้านเงินส่วนบุคคล ผู้สูงอายุแต่ละคนมีการวางแผนการจัดการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันไปตามรายได้ ที่มีและรูปแบบการดำเนินชีวิตประกอบไปด้วย

1.1 แบบมีแบบแผน การทำบัญชีรายรับรายจ่าย ผู้สูงอายุที่จัดการด้านการเงินโดยการทำบัญชีมักจะเกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุที่ค่อนข้างมีรายได้สูง เป็นเจ้าของกิจการของตนเอง จึงมีความจำเป็นต้องทำบัญชีเพื่อให้รับรู้สภาพการเงินของตนเอง สามารถตรวจสอบและบริหารได้อย่างเป็นรูปธรรม และผู้สูงอายุกลุ่มนี้มีความเห็นตรงกันว่าการทำบัญชีรายรับรายจ่ายทำให้มีสภาพการเงินที่ดีขึ้น

1.2 แบบไม่มีแบบแผน จัดการตามความเคยชิน มีผู้สูงอายุจำนวนมากที่จัดการด้านการเงินแบบตามความเคยชิน ไม่มีการจดบันทึกหรือเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร การจัดการด้านการเงินแบบนี้ส่วนใหญ่จะถูกพบในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำ ซึ่งกลุ่มผู้สูงอายุให้ความเห็นที่ว่า ตนเองไม่ได้มีเงินเหลือพอที่มีความจำเป็นต้องทำบัญชีครัวเรือน ถึงแม้จะทำบัญชีก็ไม่ช่วยให้มีเงินเพิ่มขึ้นอยู่ดี ซึ่งค่าใช้จ่ายของผู้สูงอายุกลุ่มนี้ส่วนใหญ่คือการค่าใช้จ่ายของบุตรหลาน

2. ซ่องทางที่ผู้สูงอายุใช้ในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรับการเกียรติอย่างไร เนื่องจากต้องการหักภาษีค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว แต่ละบุคคลจะใช้ซ่องทางในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรับการเกียรติตามที่ฐานความเชื่อเดิมที่ตนไว้ใจ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ผู้สูงอายุทุกคนเห็นตรงกันคือ ต้องมีความตื่นตัวเนื่องจากกลัวว่าเงินดันจะศูนย์ เมื่อว่าจะได้รับดอกเบี้ยน้อยหรือไม่ ได้รับผลักดัน ดังนั้นผู้สูงอายุจึงให้ความสนใจซ่องทางการจัดการเงินไปที่รูปแบบการออมเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะแบ่งได้ดังนี้

2.1 การออมทรัพย์ด้วยตัวเอง ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยส่วนใหญ่และไม่มีความรู้ เลือกใช้การออมทรัพย์ด้วยตนเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำมาก และผู้สูงอายุที่ใช้ซ่องทางนี้ในการจัดการเงินไม่สนใจว่าการเก็บเงินด้วยตนเองจะไม่สามารถเพิ่มนิยามค่าของเงินได้เหมือนซ่องทางการจัดการเงินอื่นๆ เนื่องจากผู้สูงอายุกลุ่มนี้คิดว่าการออมทรัพย์ด้วยตนเองมีความเสี่ยงกว่าจัดการด้านการเงินรูปแบบอื่นๆ และรู้สึกสบายใจกว่าเมื่อมีเงินอยู่ในมือ อีกทั้งตนเองไม่ได้มีเงินเก็บมากนัก ทำให้ไม่ต้องการเพิ่มความลำบากและซับซ้อนให้กับตนเอง

2.2 การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน เป็นซ่องทางที่ก่อให้ผู้สูงอายุโดยทั่วไปเลือกใช้ในการจัดการด้านการเงินมากที่สุด เนื่องจากมีความความปลอดภัยมาก และมีความเสี่ยงต่ำมากในกรณีที่เงินดันจะศูนย์หาย ถึงแม้จะได้ดอกเบี้ยต่ำ ไม่สามารถต่อสู้กับสภาพภาวะเงินฟื้นฟูได้ แต่ทดแทนด้วยความสะดวกสบายในการจัดการด้านการเงินที่สามารถเห็นตัวเลขค่าใช้จ่ายและเงินฝากข้อมูลหลังได้

2.3 พันธบัตรรูบานา ผู้สูงอายุที่เลือกใช้ซ่องทางการเงินนี้ในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรับการเกียรติ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุที่มีกำลังทรัพย์ จัดการด้านการเงินในลักษณะที่ซื้อทั้งไว้เลือกซ่องทางนี้เพื่อป้องหั้นดอกเบี้ย โดยเฉลี่ยจะได้ดอกเบี้ย 2.35-3.00 เปอร์เซ็นต์ต่อปี (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2560) จากเงินดัน ซึ่งผู้สูงอายุไม่ได้มีความกังวลเรื่องความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากมีความเชื่อใจในรูบานา แต่ด้วยที่พันธบัตรรูบานา “ไม่ได้เปิดจำหน่ายเป็นประจำ ทำให้ผู้สูงอายุต้องเลือกใช้ซ่องทางอื่นๆ เพื่อจัดการด้านการเงินของตนเอง

2.4 การทำประกัน ผู้สูงอายุบางส่วนเลือกใช้ช่องทางการทำประกันในการจัดการด้านการเงิน เนื่องจากได้รับความสนใจในกรณีที่หากเกิดเหตุไม่คาดฝันค่างๆ จะได้รับเงินประกันทำให้ไม่กระทบต่อเงินส่วนของในส่วนอื่นๆ อีกทั้งยังได้รับดอกเบี้ยโดยเฉลี่ย 2 เปอร์เซ็นต์ต่อปี(บริษัท AIA ประกันชีวิต, 2560) ซึ่งในมุมมองของผู้สูงอายุถือว่าเป็นช่องทางที่น่าสนใจอย่างยิ่ง แต่มีข้อจำกัดที่ว่าจะต้องชำระค่าประกันเป็นเวลานานและประจำ หากไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้จะสูญเสียเงินดัน อีกทั้งทั่วไปเสียหายที่เกี่ยวกับการซื้อโภคภัณฑ์ประกัน ทำให้เหลือผู้สูงอายุที่ตัดสินใจใช้การทำประกันในการจัดการด้านการเงินเป็นจำนวนไม่สูงนัก

วัตถุประสงค์การจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุ

จากการให้ข้อมูลของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เป็นเหตุผลที่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่คำนึงเป็นสิ่งแรก เพราะค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉินส่วนใหญ่ค่อนข้างมีค่าใช้จ่ายเป็นก้อน ทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่กังวลว่าจะไม่สามารถหาเงินได้ทันเวลา หากไม่มีการเตรียมความพร้อมเสียก่อน ซึ่งแตกต่างกับค่าใช้จ่ายเดิมๆ คุณของยาหรืออาหาร ถึงแม้ค่าใช้จ่ายเดิมๆ คุณของยาโดยเฉลี่ยแล้วจะน้อยกว่าค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉิน แต่ผู้สูงอายุมีความเห็นว่า หากไม่มีทรัพยากรพอที่จะเดินทางไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลที่ต้องกลับมาทำงานต่อเพื่อเดินทางซึ่งแต่หากเป็นค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉินที่มีค่าใช้จ่ายเป็นก้อน ตนเองไม่สามารถหาเงินใช้จ่ายได้ทันเวลา

2. ใช้เดินทางไปรักษาตัวที่บ้าน ไม่ได้มาจากบุตรหลานยานที่ดูแลเอง ไม่สามารถทำงานเดินทางไปรักษาตัวที่บ้านได้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีมุมมองที่ว่าบุตรหลานอยู่ในช่วงการพัฒนาหน้าที่การทำงานจึงไม่ต้องการที่จะสร้างภาระหรือทำให้บุตรหลานลำบากใจ แค่บุตรหลานสามารถดูแลตนเองได้ตนก็พอใจแล้ว ไม่ได้มีความหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากบุตรหลานจากความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ว่าหากจะสามารถเดินทางไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลได้โดยที่ไม่ทำงานเลย ควรมีเงินเก็บขึ้นตั้งสำรอง 1 ล้านบาท

3. ไม่ตอกเป็นภาระสังคม ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุที่ไม่มีบุตรหลานให้ความเห็นว่าไม่ต้องการเป็นภาระของสังคม อย่างไรก็ว่าไปที่ที่คุณชินอย่างสงบสุข จึงพยายามเก็บออมให้มีเหลือพอที่จะสามารถดูแลตนเองได้ เพราะว่าตนเองรู้ว่าไม่มีใครที่จะให้ความช่วยเหลือจึงวางแผนการจัดการด้านการเงินของตนเองไว้นานาแห่งปี 10-15 ปี อีกทั้งการไม่มีบุตรหลานทำให้มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนน้อยกว่าผู้สูงอายุที่เคยมีบุตรหลาน ซึ่งส่วนใหญ่เหลือทรัพย์สินมากพอในการเตรียมพร้อม

2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุในแหล่งชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อุปสรรคในการจัดการด้านการเงิน

จากการสัมภาษณ์ของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับอุปสรรคที่มักจะพบในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์ ประกอบไปด้วย

1. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่มีระเบียบวินัย ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าอุปสรรคส่วนใหญ่เกิดจากความต้องการของตนเอง ความอยากได้ อย่างมีเหตุผล เช่น ใช้จ่ายตามกระแสสังคมจนเกิดพฤติกรรมความเคยชิน ไม่ว่าจะมีรายได้มากเท่าไร ก็ต้องจ่ายเพิ่มขึ้นตามรสนิยมและความต้องการไปด้วย จึงแทนจะไม่ได้มีการวางแผนการจัดการด้านการเงิน กว่าจะรู้สึกตัวผู้สูงอายุส่วนใหญ่ก็ทำงานไม่ค่อยไหวแล้ว ทำให้ไม่มีสรรงสภาพในการทำงานและเวลาในการวางแผนด้านการเงินเพียงพอต่อการรับการเกณฑ์

2. รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย กรณีนี้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำ และมีภาระค่าใช้จ่ายสูง รายได้ที่มีไม่สามารถหักลบกับค่าใช้จ่ายได้พอ จากการให้ข้อมูลของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ภาระค่าใช้จ่ายคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุตรหลาน ซึ่งสูงกว่า 50% ของรายได้ทั้งหมดที่ผู้สูงอายุได้รับ ทำให้ผู้สูงอายุกลุ่มนี้แทบจะไม่สามารถจัดการด้านการเงินเพื่อรับรองรับการเกษียณของตนเองได้เลย ทำให้ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ล้วนให้ภัยต้องจำใจทำงานจนกว่าสรรงสภาพจะไม่สามารถทำงานได้อีกต่อไป

วิธีแก้ปัญหาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรองรับการเกษียณอายุ

จากการให้ข้อมูลและความเห็น ของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาในการจัดการด้านการเงินมีดังนี้

1. ควบคุมค่าใช้จ่าย เป็นวิธีที่ผู้สูงอายุให้ความเห็นว่า ทุกคนสามารถทำได้และง่ายที่สุด เริ่มต้นด้วยการยับยั้งชั่ง ใจความต้องการใช้จ่ายเงินของตนเองให้ได้ ซึ่งการที่เราสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในเพดานที่กำหนดจะช่วยลดภาระ สถาบันการเงินของเราให้ดีขึ้น ถือว่าเป็นพื้นฐานของทุกคนที่จะมีสภาพการเงินที่ดี ผู้สูงอายุมีมุ่งมั่นที่ว่าเด็กวัยรุ่นสนับสนุนให้ เงินเยอะ ใช้จ่ายเก่ง ไม่เห็นค่าของเงิน ซึ่งแตกต่างจากรุ่นของตนเองอย่างมาก

2. เพิ่มรายได้ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่มีสภาพการเงินดี จะมีรายได้ตั้งแต่ 2 ทางขึ้นไป ซึ่งผู้สูงอายุมีมุ่งมั่นที่ว่า แค่การ ประยัดดอดด้อมไม่สามารถทำให้อยู่รอดได้อีกต่อไป จะต้องรู้จักปรับตัวหาช่องทางในการหารายได้เพิ่ม ซึ่งการเพิ่มรายได้ ในยุคปัจจุบันสามารถทำได้จ่ายกว่าอดีตมาก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร โอกาสทางการตลาด รวมถึงการลงทุน

3. วางแผนการออมเงิน ผู้สูงอายุมีความเห็นว่า การวางแผนการเงินต้องใช้ระยะเวลา เวลาจะช่วยเพิ่มนิสัยค่าของ เงิน ยิ่งเตรียมตัวก่อนยิ่งได้เปรียบ โดยทั่วไปการวางแผนด้านการเงินก่อนการเกษียณจะใช้เวลาประมาณ 10-15 ปี ควบคู่กับ ระยะเวลาระบบที่ต้องการออม ซึ่งหากมีการเตรียมความพร้อมไว้แต่เนิ่นหากเกิดเหตุไม่คาดฝันจะสามารถแก้ไขได้ทันท่วงที ซึ่ง ช่องทางส่วนใหญ่ที่ผู้สูงอายุเลือกใช้คือการฝากประจำ และการที่ประกันรูปแบบต่างๆ

สรุปผลและอภิปราย

จากการศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุและอุปสรรคที่พบ ในชุมชนการเคหะ แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาคุณผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระ เกี่ยวกับแนวคิด พฤติกรรม และการจัดการด้านการเงินเพื่อรับรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ ผู้ศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการด้านการเงินเพื่อรับรองรับการเกษียณของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุมีกระบวนการหนึ่งที่เหมือนกันคือการใช้เงิน เหมือนกัน โดยจะนำรายได้ที่มีหักภาระค่าใช้จ่ายประจำเหลือเท่าไหร่จึงนำไปเก็บออม(ออมหลังการใช้จ่าย) เนื่องจากผู้สูงอายุ เลือกใช้ช่องทางในการออมเนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำ และรู้สึกปลอดภัย โดยช่องทางการออมที่ใช้มีความแตกต่างตามรายได้ และรูปแบบการใช้ชีวิต

1. การจัดการด้านเงินส่วนบุคคล ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุจะเลือกใช้วิธีการจัดการด้านการเงินตามรายได้ที่มี และธุรกิจที่ ประกอบการ

1.1 แบบมีแบบแผน พนในผู้สูงอายุที่มีรายได้ค่อนข้างสูง เป็นเจ้าของกิจการของตนเองเลือกใช้การทำบัญชีเพื่อให้ รับรู้สภาพการเงินของตนเอง สามารถตรวจสอบและบริหารได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.2 แบบไม่มีแบบแผน พนในผู้สูงอายุที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำ มีความเห็นที่ว่าตนเองไม่ค่อยมีทรัพย์สินไม่มีความ จำเป็นต้องจดบันทึกเพิ่มความซับซ้อน จึงใช้การจัดการตามความเคยชิน ซึ่งจะไม่มีการจดบันทึกต่างๆ

2. ช่องทางที่ผู้สูงอายุเลือกใช้ในการออม ผู้สูงอายุให้ความสำคัญไปที่การเลือกช่องทางที่น่าเชื่อถือ มีความเสี่ยงต่ำ และรู้สึก สบายใจเป็นหลัก

2.1 การออมทรัพย์ด้วยตัวเอง ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและไม่มีความรู้ด้านเงินให้กลุ่มเลือกใช้การออมทรัพย์ด้วยตนเองเนื่องจากรู้สึกว่าไม่เสีย และสนับสนุนในการนำเงินไปฝากซองทางอื่นๆ

2.2 การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน เป็นช่องทางที่กลุ่มผู้สูงอายุโดยทั่วไปเลือกใช้ในการจัดการด้านการเงินมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกสบาย และมีความเสี่ยงต่ำมากในการซื้อขายเงินที่นั่นจะสูงขึ้น

2.3 พันธบัตรรัฐบาล ผู้สูงอายุมีความสนใจในการออมพันธบัตรรัฐบาล เนื่องจากมีผลตอบแทนสูงประมาณ 2.35% 0.00 เปอร์เซ็นต์ต่อปี(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2560) และความเสี่ยงต่ำ แต่ด้วยที่พันธบัตรรัฐบาล ไม่ได้เปิดจำหน่ายเป็นประจำ ทำให้ผู้สูงอายุต้องหาทางเลือกอื่นๆในการออม

2.4 การทำประกัน ผู้สูงอายุบางส่วนเลือกใช้ช่องทางการทำประกันเพื่อบังคับการมีค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น ซึ่งเงินประกันทำให้ไม่กระทบต่อเงินสำรองในส่วนอื่นๆ โดยดอกเบี้ยที่ได้รับผู้สูงอายุมองเป็นเพียงผลตอบแทน

2. ปัญหาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์อายุของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุมีความเห็นตรงกันที่ว่าเกิดจากพฤติกรรมการใช้เงินของตนเองหรือคนในครอบครัวเป็นหลัก ขาดระเบียบวินัยในการจัดการด้านการเงิน

2.1 ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เกิดจากพฤติกรรมการใช้เงินที่เคยชน หรือความต้องการตามกระแสสังคมซึ่งส่วนใหญ่กับรายรับที่มีอยู่ ทำให้ขาดระเบียบวินัยในการจัดการด้านการเงิน ส่งผลให้สภาพการเงินมีปัญหาและขาดการวางแผน

2.2 รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย พนได้ในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีภาวะค่าใช้จ่ายสูงซึ่งส่วนใหญ่กับรายรับที่มี โดยการในที่นี้ส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุตรหลาน ลึ้งแม้จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล แต่ก็ยังไม่เพียงพอ

ข้อสรุปเชิงทฤษฎีจากการวิจัย

การจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์อายุของผู้สูงในชุมชนหมู่บ้านฯ แขวงบังบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายใต้บริบทและช่วงเวลาที่ศึกษาในวิจัยนี้เท่านั้น ดังนั้นการนิยามกระบวนการเกิดขึ้น เคพะชั่วขณะหนึ่ง และอาจเปลี่ยนไปตามบริบทและเวลาต่างกัน

จากการศึกษาผู้วัยสามารถสรุปข้อสรุปเชิงทฤษฎีจากการวิจัย ได้ดังนี้

1. ความสำเร็จในการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์อายุขึ้นอยู่กับ ระยะเวลาในการเตรียมตัวและวินัยในการออม
2. ความรู้ทางด้านจัดการด้านการเงินที่ดีส่งผลให้ผู้สูงอายุเลือกช่องทางในการจัดการด้านเงินที่มีประสิทธิภาพ
3. ปัจจัยทางด้านรายได้และรายจ่ายของผู้สูงอายุ ส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการทางด้านการเงิน
4. การจัดการทางด้านการเงินด้วยการทำบัญชีจะทำให้มีสภาพการเงินและคุณภาพชีวิตที่ดี
5. การจัดการทางด้านการเงินที่ดีของผู้สูงอายุ จะนำมาซึ่งการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ตนเองและสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการด้านการเงินเพื่อรับการเกณฑ์อายุงานของผู้สูงอายุในชุมชนการเคหะ แขวงบังบอน เขตบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้สูงอายุมีการจัดการด้านการเงินเปลี่ยนแปลงไปตามรายได้ที่มี และไม่สามารถรับความเสี่ยงได้จึงเลือกใช้ช่องทางการจัดการด้านการเงินในรูปแบบการออมที่ความเสี่ยงต่ำและน่าเชื่อถือเท่านั้น โดยจะเลือกใช้ช่องทางในการออมตามพื้นฐานประสบการณ์ ซึ่งจะมีแบบแผนหรือไม่แบบแผนการจัดการด้านการเงินก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้

ประกอบไปด้วย

- 1.1 การออมทรัพย์ด้วยตนเอง
- 1.2 การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน

1.3 พันธบัตรรัฐบาล

1.4 การทำประกัน

สอดคล้องกับทฤษฎีแบบจำลองชีวิตและรายได้ถาวร (Life-cycle Permanent Income Hypothesis) (วรเวศ์ สุวรรณ ระดา และ สมประวิณ มันประเตรู, 2550: 5) ที่ว่าการออมจะได้รับผลตอบแทนที่แตกต่างกันตามการอีโค戎ในแต่ละรูปแบบ ซึ่งผลตอบแทนสูงสุดในการอีโค戎ไม่ใช่เป้าหมายของย่างเดียวของการเลือกรูปแบบการออม แต่การเลือกรูปแบบการออมเพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อรักษาและดับการบริโภคตลอดให้เป็นไปอย่างราบรื่น ตลอดช่วงอายุขัยของตน

2.เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์อายุงานของผู้สูงอายุในแหล่งชุมชนการเคหะ แขวงบานะ บอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ลิ่งที่เป็นอุปสรรคมากที่สุดในการจัดการด้านการเงินคือพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ขาดระเบียบวินัยการใช้เงินและการวางแผนด้านการเงินของค้าผู้สูงอายุเองหรือคนในครอบครัวเอง ดังนี้

1.ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

2.รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ภาครัฐควรมีการให้ความรู้และแนวทางในการนำเงินออมไปลงทุนที่ถูกต้องซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ รวมไปถึงต้องมีการวางแผนการจัดการด้านการเงินก่อนการเกณฑ์ล่วงหน้าประมาณ 10-15 ปี ที่ผู้สูงอายุสามารถนำไปปฏิบัติตามได้จริง

1.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนวัยทำงานทุกคนตระหนักรู้ถึงความสำคัญความรู้ด้านการเงินขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวทุกคน จะส่งผลให้ประชาชนสามารถพึงพาตันเองได้อีกด้วย เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคมไทย

1.3 ออกนโยบายในการส่งเสริมความรู้ด้านการจัดการด้านการเงินอย่างต่อเนื่อง ไปถึงสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะเด็กควรมีการปลูกฝังด้านการจัดการด้านการเงิน เพราะการจัดการเรื่องการเงินไม่ใช่เรื่องไกลตัว เพื่อให้ประชาชนยุคใหม่สามารถจัดการด้านการเงินและพึงพาตันเองได้ในสภาวะที่เศรษฐกิจมีการแปรผันอย่างรุนแรง

2.ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ใช้เทคโนโลยีเป็นช่องทางในการกระตุ้นและสร้างความเข้าใจในการจัดการด้านการเงินแก่ประชาชนวัยทำงานในวงกว้าง เพื่อให้สามารถจัดการด้านการเงินได้อย่างมีแบบแผน และนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึงพาตันเองได้

2.2 ใช้กลยุทธ์สร้างความร่วมมือกับภาครัฐในการจัดตั้งสหกรณ์หรือช่องทางพิเศษสำหรับการออมเงินของผู้ประกอบอาชีพ อิสระที่มีรายได้ต่ำให้มีทรัพย์สินเพียงพอ สามารถดูแลตัวเองได้ยานเกียรติ

3.ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และสามารถพึงพาตันเองได้โดยไม่มีความจำเป็นต้องทำงาน เพื่อศึกษาการจัดการด้านการเงิน ハウวิชการหรือช่องทางที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มนุ辱ค่าทรัพย์สินที่ผู้สูงอายุเลือกใช้

3.2 ควรมีการศึกษาวิจัย การจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุและอุปสรรคที่พบในพื้นที่อื่นๆ ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3 ควรใช้ข้อมูลเชิงทฤษฎีจากการศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษา การจัดการด้านการเงินเพื่อรองรับการเกณฑ์ของผู้สูงอายุและอุปสรรคที่พบในบริบทที่แตกต่างกัน และนำทฤษฎีพฤษติกรรมตามแต่ละ Generations มาวิเคราะห์ร่วมด้วย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจน์ ภัจนาพรศรี และสุกมาส อังคูโหติ. (2555). แนวทางและมาตรการส่งเสริมการออมของผู้สูงอายุตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2557). “แนวโน้มโลก 2050”. สังคมโลกสังคมผู้สูงอายุ. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/611956>.

คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (2558). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/822>.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). ดอกเบี้ยเงินฝากสำหรับบุคคลธรรมดา. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก https://www.bot.or.th/thai/statistics/_layouts/application/interest_rate/in_rate.aspx.

ธีรวัฒน์ จันทึก. (2556). ผลกระทบประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้บริบทปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรลุ ศิริพานิช. (2536). คู่มือเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ. กรุงเทพมหานคร : พี.บี.เบสท์ซัพพลาย.

บริษัทAIAประกันชีวิต. (2560). อัตราดอกเบี้ยเงินคืนและเงินบันผลที่คงไว้กับบริษัท. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.aia.co.th/th/help-support/announcement/announcement03.html>.

วรเวศ์ สุวรรณระดา. (2557). ปฏิรูประบบบำนาญกับความยั่งยืนทางการคลัง. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/ArticleAndResearch/SymposiumDocument/symposium2015_paper5.pdf. วรเวศ์ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มันประเสริฐ. (2550). ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการ ออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วนิภาพร อมรkittimet. (2553). ปัจจัยกำหนดรูปแบบการออมของผู้มีรายได้ประจำ กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิชัย ปั่นประชานันท์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเปลี่ยน เส้นทางชีวิต: เกษียณอายุก่อนกำหนดของข้าราชการสาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี. ปริญญารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศุภเจตน์ จันทร์สาสน์. (2557). วางแผนการเงิน. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก

https://www.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/AttachFile_1438164160588.pdf.

สุพพตา ปิยะเกศิน. (2546). การเงินส่วนบุคคล. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรุกฤด เจนอบรม. (2534). วิทยาการผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก https://www.m-society.go.th/article_attach/14494/18145.pdf.

อนงค์นุช เทียนทอง และกัญญาภรณ์ วงศ์ชุมพู. (2554). พฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกพล จันทร์สกิดพร. (2551). “องค์การบริหารส่วนตำบลและการพัฒนาชีวิตผู้สูงอายุ”. บทบาทที่เป็นจริง บทบาทที่

คาดหวัง และการประเมินความต้องการจำเป็น ในเขตภาคสมุทรพิจพระ จังหวังสงขลา. รัฐประศาสน์ศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาษาต่างประเทศ

Howard Wong. (2550). **A personal guide to financial planning.** Financial Services Academy.

Streubert & Carpenter. (2007). “Guidelines for Public Health Educators” **Appraising Qualitative Research in Health Education.** HHS Public Access.